

۱۱

اکران «نبات» با بازی شهاب حسینی

گزارشی از چند اثر که تا اینجای کار مورد توجه
بازدیدکنندگان نمایشگاه کتاب تهران قرار گرفته است

صف سازهای نمایشگاه

نگاه

آقای زیرک

اگر خاطر مبارکتان باشد همزمان با سالروز تولد جناب علی نصیریان در ۱۵ بهمن سال گذشته و در روزهای برگزاری سی و هفتمین جشنواره فیلم فجر، در پرونده‌ای با عنوان «آشیانه سیمرغ» یادآوری عجیبی کردیم؛ این‌که علی نصیریان با وجود سال‌ها فعالیت و ایفای نقش‌های درخشان به‌ویژه در سال‌های پس از انقلاب، موفق به دریافت سیمرغ بلورین از جشنواره فیلم فجر نشده است.

این یادآوری که همراهی برخی رسانه‌های سینمایی دیگر را هم در پی داشت، مصادف شد با بازی جذاب و تماشایی علی نصیریان در فیلم «مسخره‌باز» (همایون غنی‌زاده).

در این شرایط دیگر جشنواره فیلم فجر چاره‌ای جز تقدیم سیمرغ بلورین نقش مکمل مرد به نصیریان نداشت؛ هرچند رقیبان قدری چون نوید محمدزاده (متری شیش و نیم)، جواد عزتی (ماجرای نیمروز: رد خون)، حسن پورشیرازی (قسم)، یونا تدین (قصر شیرین) و آرمین رحیمیان (شبی که ماه کامل شد)، هم شایستگی‌هایی برای دریافت این جایزه داشتند.

در حالی که برخی بازیگران هم‌نسل نصیریان در سال‌های اخیر بیمار، بیکار و خانه‌نشین بودند و از دنیا رفتند، این بازیگر تک‌خال‌هایی در بازیگری رو کرد و کارنامه وزین و قابل‌اعتنای خود را رتقا داد.

نصیریان به معنی واقعی کلمه نشان داد که دود از کنده بلند می‌شود؛ نقش بزرگ آقا دیوانسالار در «شهرزاد»، با بازی پیچیده او به یک شاه نقش تبدیل شد.

نصیریان پیش از این و در سال‌های اخیر نیز بازی‌های درخشان و متفاوتی در آثاری چون میوه ممنوعه و شکارچی شبیه مخاطبان را غافلگیر کرده بود.

این استاد بازیگری در حالی انبوهی از نقش‌های متفاوت و متنوع را در کارنامه‌اش دارد که در همان اوایل حضور در سینما، می‌توانست با نقش آقای هالو (در فیلمی به همین نام ساخته داریوش مهرجویی)، به کلیشه تبدیل شود؛ شخصیتی شهرستانی و ساده‌دل که برای ازدواج به تهران می‌آید اما بعد از ماجراهای مختلفی که بر سرش می‌آید، تصمیم به ترک پایتخت می‌گیرد.

شخصیتی که بسیار ظرفیت داشت تا به یک تیپ در سینمای فیلم‌فارسی بدل شود؛ احتمالا اگر بازیگرش هم اراده می‌کرد، می‌توانست از این سفره حاضر و آماده، طعام‌های خوشمزه‌ای بردارد. اما بازیگر تحصیلکرده، زیرک و متشخصی چون نصیریان، راه سخت‌تر را برگزید و خیلی زود از زیر سایه نقش آقای هالو بیرون آمد و پس از آن تا امروز، خود را با بازی در نقش‌های مختلف به چالش کشیده است.

این روزها اگر گذرتان به نمایشگاه کتاب افتاد، کتاب «آقای هالو» را هم از قلم‌نبدازید که به قلم نگار حسینی به زندگی و آثار استاد علی نصیریان می‌پردازد. این کتاب را انتشارات فرهنگ معاصر در ۳۲۱ صفحه و با قیمت ۹۸ هزار تومان منتشر کرده است.

همکاری مشترک ۲ هنرمند جنجالی چه نتیجه‌ای خواهد داشت؟

ماجرای جویی مرد با جگیر

فرهنگ

یکشنبه ۸ اردیبهشت ۱۳۹۸ :: شماره ۵۳۶۹

۱۲

جام جم

پشت صحنه

طعم خوب کتاب

شنبه‌ای که با نمایشگاه کتاب آغاز شود قطعا پیرو همان ترانه معروف فرهاد مهراد نخواهد بود که روز بدی باشد، حالا هم که صبح یکشنبه ما و صفحه نیمه‌تموم! وقت، وقت کتاب است و کتابخوانی و این هفته طعم اخبار ما طعم خوب کتاب است. البته که سوزه ابتدایی همین صفحه ربطی به کتاب ندارد و پیگیری موضوعی است که چند ماه پیش صادق کریمیانر گفت و گویش با جام جم عنوان کرده بود و حالا زینب مرتضایی فرد رفته است سراغ پیگیری همان خبر. ماجرا ازین قرار است که صادق کریمیان چند ماه پیش در گفت‌وگو و گوی مسووش با جام جم از ساخت فیلمی گفته بود که برچسب اولین داشت، اولین فیلمی که قرار است هزینه‌اش را تماما از هیات‌های مذهبی تامین کند. گزارش جمع و جور این صفحه به پیگیری همین موضوع اختصاص دارد؛ پیگیری این‌که فیلم وعده داده شده حالا در چه وضعیتی است و کجای کار است. ضمن این‌که ارجاعات این گزارش به گفته‌های کریمیان، آن‌ها که آن مصاحبه را خوانده‌اند رابی نیاز از خواندن می‌کنند.

نمایشگاه کتاب تهران هیچ نداشته باشد که دارد و بترین مناسبی است از آنچه ناشران در یک سال پیش‌رو برای مخاطبان در نظر گرفته‌اند. همین است که می‌شود سری بزنید به ناشران مورد علاقه‌تان و از آثار جدید منتشر شده باخبر شوید. بیشتر معروف بود که هر کتابی ارزش بار خواندن دارد، البته که این مثال متعلق به همان پیشترهاست، چرا که این قاعده حالا دیگر صدق نمی‌کند، فارغ از کاهش کمی آثار، پیدا کردن کتابی که ارزش خواندن داشته باشد و زمان شما را هدر ندهد هم نوبر است. حتما که نیاز به معرفی دارد و گزارش صفحه ده امروز اختصاص دارد به همین جریان. گزارش این صفحه به معرفی کتاب‌های تازه‌ای می‌پردازد که ناشران از آثارشان رونمایی کرده‌اند. فهرستی مناسب که وقت و زمان شما را هدر نمی‌دهد و ارزش خواندن دارد.

فردا روز روان‌شناس است، همین بهانه‌ای شده برای سنانز قنبری که برود سراغ دکتر جعفر بای، جرم‌شناس و محقق آسیب‌های اجتماعی تا با او درباره تأثیر سینما در کاهش آسیب‌های اجتماعی گفت‌وگو کند. این‌که از اجتماع‌های در سینمای ایران خوب می‌فروشد هم شاید مزید بر علت باشد تا چرایی این ماجرا را از زاویه نگاه تازه‌ای ببینیم. با وجود این می‌شود فلاش بکی هم زد به گزارش مرکز پژوهش‌های مرکز تشخیص مصلحت نظام که درباره سینمای ایران منتشر کرده بود؛ گزارشی تلخ و سیاه از وضعیت سینما که اتفاقا نشان می‌داد اگر سینما اینه تمام‌قیدی از جامعه باشد پس جامعه وضعیت چندان مناسبی ندارد، چرا که سینمای ایران در سال گذشته سرشار از نمایش آسیب‌های اجتماعی بوده است.

همکاری لئونارد و دی‌کاپریو در پروژه جدید سینمایی گیرمو دل تورو بهانه گزارش اصلی کیکاووس زبیری در صفحه سینمای جهان است. او در این گزارش جمع و جور رفته است سراغ این پرسش که همکاری مشترک این دو هنرمند جنجالی چه نتیجه‌ای خواهد داشت؟

صادق کریمیان باز هم نتوانست فیلم امام حسین (ع) را بسازد

پایان باز «نامیرا»

زینب مرتضایی فرد

ادبیات و هنر

«نامیرا» خیلی زود به رمائی پرمخاطب بدل شد. صادق کریمیان، نویسنده و فیلمساز که پیشتر هم با آثاری چون «دشت‌های سوزان» و... توانسته توجه مخاطبان ادبیات داستانی را به خود جلب کند، با «نامیرا» این موفقیت را تکرار کرد. داستان این رمان پیوستن مردی از قبیله کلب به نام عید... بن عمیر به سپاه امام حسین (ع) را روایت می‌کند، مخاطب را در کوچه‌های کوفه می‌گرداند و می‌رساند به

کرپلایی که بزرگ‌ترین واقعه ترازیک شیعیان است. قرار بود برای این اثر اتفاقات خوب دیگری هم بیفتند و در قالب یک اثر سینمایی به تصویر درآید. کریمیان فیلمنامه را نوشت و راه افتاد دنبال پیدا کردن بودجه برای ساخت «نامیرا»ی سینمایی که متنش هم آماده بود و فقط مانده بود لنگ پول. آن‌طور که خودش روایت کرده است، همه نهادهایی که فکر می‌کرد ممکن است کمکش کنند درها را به رویش بستند و نشان دادند به هیچ وجه عزم این را ندارند برای ساخت اثری درباره حضرت اباعبد... الحسین یاری‌اش کنند.

پس از این اتفاقات و ناامیدی این نویسنده، خبرهای دیگری شنیده شد که نه فقط برای کریمیان که برای خیلی‌ها جذاب و ارزشمند بود. یک هیات مذهبی پیشقدم شده بود تا با کمک گرفتن از دیگر هیئات، بودجه‌ای برای ساخت این فیلم فراهم کند. اتفاقی که بیش از هر چیز می‌شد آن را یک کار فرهنگی بزرگ دانست و به این دل خوش کرد که هیئات مذهبی هم برای فرهنگسازی در راستای آنچه که به آن باور دارند، در حال طی کردن مسیرهای تازه و تأثیرگذاری از راه‌های دیگر هم هستند. وقتی هم کریمیان همان دفتر روزنامه بود تقریباً برای مرحله پیش تولید آماده شده بود و آن‌طور که می‌گفت، امید آن می‌رفت که تا ماه محرم امسال بتواند مراحل ساخت «نامیرا» را کامل کرده و برای نمایش آماده کند.

روز گذشته وقتی با او تماس گرفتیم که ببینیم کار به کجا رسیده و سر نوشت کار چه شده، خبرهای خوبی برپایمان نداشت. یک اتفاق فرهنگی ارزشمند که قرار بود کمکی برای یک ساخت یک اثر ارزشمند باشد، متوقف شده است و دیگر قرار نیست «نامیرا» ساخته شود. او گفت هیناتی که قرار بوده در این راه همراهی‌اش کنند و پیشنهاد این همراهی را هم خودشان پیش پایش گذاشته بودند، به دلایلی که نمی‌دانم چیست منصرف شده‌اند و «نامیرا» باز هم ساخته نخواهد شد. وقتی هم پرسیدیم که قصد دارد چه کاری انجام دهد و مشغول فعالیت تازه‌ای خواهد شد یا نه، به شوخی گفت بهتر است بروم اسنپ کار کنم. مردم که کتاب نمی‌خوانند و نوشتن نمی‌تواند زندگی‌ام را بچرخاند، برای فیلم ساختن هم که...

رمان نامیرا برجسته‌ترین اثری است که در سال‌های اخیر با موضوع قیام امام حسین (ع) نگاشته شده است؛ کتابی که رهبر معظم انقلاب خواندن آن را توصیه کرده و بعد از حوادث سال ۸۸ فرمودند: «هر کسی می‌خواهد فتنه اخیر را بشناسد، این کتاب را بخواند.»

نگاهی آماری به وضعیت گرافیک و گرافيست‌ها در ایران

لشکر ۵۰۰ هزار نفری ایرانی‌های گرافيست

نفر در رشته‌های هنری دانشگاه تحصیل کرده‌اند. یک میلیون نفر از این تعداد در رشته‌های تجسمی درس خوانده‌اند و از این یک میلیون نفر نیز ۵۰ درصد در رشته گرافیک فارغ‌التحصیل شده‌اند. این آمار در نگاه نخست شاید نگران‌کننده به نظر بیاید. ما اگر بنظریم هنرمند گرافيست ارتباط تصویری را می‌شناسد و هارمونی و نظم را درک می‌کند، جای نگرانی نیست. من فکر می‌کنم همان‌طور که هر خانواده‌ای به یک پزشک و وکیل نیاز دارد هر سازمان و نهاد و مرکز فرهنگی و تجاری به طراحان گرافيست، نیازمند است. اگر این اتفاق بیفتد هنوز این تعداد طراح گرافیک برای کشور ماکم است.»

التفات دارید؟ همین الان به جز کسانی که خیلی خودجوش و با اتکا به انگیزه خودشان وارد حوزه گرافیک شده و مشغول فعالیت هستند، حدود ۵۰۰ هزار نفر فارغ‌التحصیل گرافیک در ایران هستند. البته این به آن معنا نیست که این ۵۰۰ هزار نفر لزوماً در همان رشته‌ای مشغول به فعالیتند که در دانشگاه در آن درس خوانده‌اند. به هر حال کم نداریم آدم‌هایی که در دانشگاه در رشته‌ای درس خوانده‌اند و فعالیت حرفه‌ای‌شان در رشته دیگری است. مثلاً در همین گروه فرهنگی علی رستگار حقوق خوانده یا میثم اسماعیلی که در دوران دانشجویی در حوالی رشته مهندسی کامپیوتر قدم می‌زده و محمدصادق عزیززاده که دورانی را در هوای مهندسی برق سپری کرده. حالا ما که بخیل نیستیم ولی امیدواریم این ۵۰۰ هزار نفر همه‌شان راهی گرافیک شده باشند تا ما هم خوشحال باشیم که قاعده‌ای که در گروه فرهنگی حاکم است در گرافیک حاکم نباشد.

احتمالا شما هم مثل ما به این نکته برخورد کرده‌اید که تقویم میلادی و بین‌المللی پر است از روزهایی که به خاطر تمجید و تشکر از یک صنف یا قشر به نام آن‌ها نامگذاری شده است، چیزی شبیه همین تقویم خودمان که یک روز به نام روز پرستار است و یک روز به نام روز معلم و دیگری به نام روز آتش‌نشان و قس علی‌هذا. حالا احتمالا برایتان جالب خواهد بود که وسط چنین اوضاعی یک روز هم در تقویم میلادی به نام روز دیزاین نامگذاری شده است. به عبارت بهتر، روز طراح و طراحی. اگر طالب این هستید که بدانید کدام روز است باید عرض کنیم که روز ۲۷ آوریل است. بله، در حوالی همین روزهای فروردین وارد بهبهشت. به تقویم خودمان می‌شود همین روزهای هفتم و هشتم اردیبهشت که البته امسال مصادف با هفتم اردیبهشت شده. به همین مناسبت هم برو و بچه‌های طراح و گرافيست در ایران هفته گرافیک راه انداخته‌اند و همین الان ما و شما توای همین هفته گرافیک هستیم. تا باد چنین باد! حالا سوای برنامه‌های خاصی که گرافيست‌های دست به قلم و کیبورد و فتوشاپيست و ایندیزاینيست برای چنین ایامی تدارک دیده‌اند بعضاً به همین مناسبت هم آمار و اطلاعات جالبی بیرون می‌آید که اطلاع از آن‌ها خالی از لطف نیست. مثلاً هادی خان مظفری، رئیس انجمن طراحان گرافیک یکی از کسانی است که اطلاعات جالبی از آمار فارغ‌التحصیلان هنر به طور عام و گرافیک به طور خاص داده.

جناب مظفری در اظهارات بامزه خودش گفته‌اند: «با توجه به آمار در بازه زمانی ۳۰ ساله از سال ۶۵ تا ۹۵ بیش از سه میلیون

